

N:o 189.

Af Herr Johannes Andersson: Angående åsättande af exporttull å sparrar och s. k. pitprops.

Ingen lärer utan största bekymmer för framtiden kunna se den sköfling af skogarne, som varit en följd af deras nedhuggande till grufstötter eller s. k. pitprops, hvilken ödeläggelse gått så långt, att man i min hembygd till dylika stötter nedhuggit den unga bokskogen.

Vårt land blir obeboeligt och likasom ett Island, om icke ett sådant ofog af lagstiftarne stäffes; och synes det mig vara hvarje fosterlandsväns pligt, att söka på allt möjligt sätt värna våra skogar från sådan ödeläggelse, helst vårt lands vara eller icke vara på deras bibehållande beror.

Friheten är en kostelig ting; men all god ting kan missbrukas, och derfore, när den missbrukas till andras förfång, måste den behörigen inskränkas, ty enskild rätt bör vika för allmänt väl.

Om erfarenheten således visat, att friheten att vårda skogen urartat till skogens förödelse, och ett lands framtida väl och bestånd äfventyras, om icke denna frihet begränsas, synes det mig vara samhällets pligt att, äfven om derigenom någon rubbning skall ske i den nu gällande högsta lagen, så mycket sörja för sin sjelfbevarelse, att skogarne icke alldeles tillintetgöras, och synes det mig vara bäst att besluta en lämplig utförseltull på denna vara. Men som jag ej tilltror mig bestämma densamma, så önskar jag helst att de närmare bestämmelserna i detta afseende öfverlemnas till Bevillnings-Utskottet; och jag tillåter mig således vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte bestämma sådan lämplig tull för export af sparrar och grufstötter, att skogarnes ödeläggelse derigenom förhindras.

Om remiss häraf anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Joh:s Andersson
från Elfsborgs län.